

Det kan saaledes til en vis given Tid maaskee være rigtigt at ansætte det aarlige Forbrug af et Menneske til $\frac{1}{2}$ Tønde Hvede, 2 Tønder Rug og $1\frac{1}{2}$ Tønde Byg; men om 10 Aar kan det maaskee være høist ubilligt, at man ikke til en Mand's Fornødenheder i en vis Stilling har regnet f. Ex. 1 Td. Hvede, $1\frac{1}{2}$ Td. Rug og 2 Td. Byg.

Det kan være, at det er meget rigtigt for nærværende Tid slet ikke at tage Hensyn til Forbrug af Vin som en Livsfornødenhed i visse Stillinger; men det kan ogsaa være, at det om 10 Aar vil vise sig som høist ubilligt, at man ikke har gjort det.

Jeg vil haabe, at man ikke vil misforstaae disse henkastede Uttringer, men kun i dem finde en Antydning af, at de stigende Forbringinger til Livet, der ere fuldt berettigede hos Embedsstanden, naar Fremskridtene i alle andre Klassers Vilkaar føre til potenserede Livsnydelser, bestandig gaae ud baade paa en kvalitativ Forhøielse og en kvantitativ Formerelse af Nydelserne.

Ved Eiden af denne Mangel ved Forflaget, at det gaaer ud fra en baade kvalitativ og kvantitativ bestemt Størrelse af Livsfornødenhederne, ligger en anden, som gjør det praktiske Udførelse efter min Anskuelse næsten umulig. Det er den overordentlig store Variabilitet ved paa en tilfældig Maade at konstatere Gjennemsnitspriserne af en Mængde Artikler, hvis Priser en detail, der paa de forskellige Steder ere saa forskellige, have en langt større Indflydelse paa Rossbarheden af enhver Enkelt's Fortæring end deres Priser en gros. Disse ville allerede være vanskelige nok at erholde konstaterede paa en betryggende Maade; med Hensyn til Detailpriserne anseer jeg det for saa godt som en Umulighed. Men ikke engang med Hensyn til hine har jeg kunnet overbevise mig om, at Hr. Professor Sengers Forslag i saa Henseende indeholder nogen høj Grad af Betryggelse, naaget det vidtløstige og sandsynligvis ikke lidet kostbare Maskineri, som dertil vilde udfordres, og jeg skal kun med Hensyn til hans Bemærkning om, at Auktionspriserne kunne benyttes med Hensyn til Udfindelsen af Gjennemsnitspriserne, gjøre opmærksom paa, at der, som Erfaringen noksom

vise, gives mange Aarsagen, der gjøre sig gjældende ved Auktionspriserne, og der bringe disse til at afvige mere eller mindre fra de voblikkelige virkelige Priser. Jeg skal i denne Henseende, forbeholdende mig her som overalt en videre Udvikling af min Anskuelse, referere mig til de fremlagte Data, som vise, hvorledes de nævnte Priser undertiden slet ikke staae i Forhold til hinanden.

Men ved saaledes at blive ledet ind paa en Undersøgelse af, hvor vanskeligt det er paa en retfærdig Maade at bestemme, hvorledes Gagen bør forandre sig med de foranderlige Conjuncturer, fordi man i Evaluationen af Livsfornødenhederne maa gaae ud fra noget Vilkaarligt, Usikkert og i sig selv Foranderligt, og fordi man savner de for en retfærdig Fastsettelse af Priserne nødvendige Holdpunkter, kommer man naturligvis til den Undersøgelse, om det Maal, som man foresætter sig, og som i ethvert Tilfælde er saa vanskeligt praktisk at naae, uden at udsætte Embedsstanden for Vilkaarlighed, og altsaa ogsaa for Uretfærdighed, ogsaa virkelig er et Gode.

Det er det, som jeg ikke kan komme til Overbæmsning om; tvertimod, hvad enten jeg betragter Embedsmanden som Huusfader og Familieforsørger, eller jeg har Statskassens Lørd for Die, eller jeg betragter Embedsmanden som Statsborger, kommer jeg til det modsatte Resultat, at det ene Rigtige er — at fastsætte Embedsmandens Bederlag for hans Tjeneste til en fast aarlig Pengesum, indtil Tidsforholdene forandre sig saaledes, at en ny Revision af Gagebestemmelserne maa foretages.

Det er Embedsmanden som Huusfader og Familieforsørger af Bigtighed at kende sine Indtægters Størrelse, og at vide, at han i det næste Aar kan gjøre Regning paa den samme Indtægt, som han har iaar. Enhver fornuftig Oeconom er baseret paa en saadan Stædighed i Indtægter, og i Grunden er det ogsaa det, som Forslaget tilsigter; thi det vil netop gjøre Indtægten bestandig reel den samme, skjøndt nominel foranderlig. Men ikke at tale om, at den tilsigtede Realitet i Virkeligheden meget let kan blive til en Illusion, naar de Gjenstande, som henregnes til den Gruppe,